

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 727/2025
05.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Урош Обрадовић, адвокат у ..., против туженог „Generali osiguranje Srbija“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Бранкица Орловић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2218/24 од 24.09.2024. године, у седници одржаној дана 05.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2218/24 од 24.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2218/24 од 24.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу П 14/22 од 13.03.2024. године, у ставу првом изреке, одбијен је као неоснован прецизирани тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати: на име душевних болова због умањења опште животне активности 1.000.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова 500.000,00 динара и на име претрпљеног страха 400.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате. У ставу другом изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 384.525,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2218/24 од 24.09.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 - др. закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете у утуженом износу, јер су нижестепени судови утврдили да код тужиоца није дошло до погоршања здравственог стања и да не постоје нови душевни болови на име умањења животне активности и наружености, те да због тога тужилац не трпи физичке болове и страх, у односу на стање на основу којег је тужиоцу по ранијој правноснажној пресуди досуђена накнада нематеријалне штете по свим видовима који су предмет и ове парнице.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у ситуацији када ревидент неутемељено указује на разлоге за изузетну дозвољеност ревизије, као што су потреба за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Нису од значаја за изузетну дозвољеност ревизије ревизијски разлози којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања или указује на битне повреде одредаба парничног поступка, јер се посебна ревизија из ових разлога не може изјавити.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета дана 14.10.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 1.900.000,00 динара, што представља противвредност износа од 16.196,26 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус од 40.000 евра у динарској

противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљун, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић